

29. Chrystus tak, Kościół nie?

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- Nabywanie umiejętności rozróżniania między tym co boskie a tym co ludzkie w Kościele;
- Odkrywanie zasadności istnienia i działania Kościoła.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

Uczeń:

- Własnymi słowami definiuje pojęcie „Kościół”;
- Na podstawie fragmentów biblijnych wyjaśnia określenie: Jezus – Głowa Kościoła;
- Rozpoznaje Kościół jako wspólnotę Boga i ludzi;
- Po lekcji wyjaśnia, co oznacza, że Kościół jest jeden, święty, powszechny i apostołski;
- Po lekcji wie, z jakich elementów zbudowany jest Kościół;
- Odpowiadając na wypowiedź nastolatka, przedstawia argumenty za stwierdzeniem: „Chrystus – tak, Kościół – tak”;
- Po analizie wypowiedzi ks. Edwarda Stańka jest przekonany do rzeczywistej obecności Boga w Kościele.

3. POJĘCIA, POSTACI

- Kościół jest jeden;
- Kościół jest święty;
- Kościół powszechny;
- Kościół apostołski.

4. WARTOŚCI

- Wdzięczność Chrystusowi za Jego dzieło – Kościół.

5. SCHEMAT LEKCJI

- Definicja Kościoła;
- Elementy Kościoła;
- Kościół jest jeden;

- Kościół jest święty;
- Kościół powszechny;
- Kościół apostołski;

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie:

Metoda – niedokończone zdanie. Nauczyciel prosi, żeby uczniowie w zeszycie napisali początek zdania: „Kościół według mnie to...” i dokończyli je. Po kilku minutach nauczyciel sprawdza, czy wszyscy uczniowie wykonali polecenie. Jeśli tak, uczniowie kolejno odczytują swoje zakończenie zdania.

Podsumowanie: Kościół to wspólnota Bosko-ludzka. Element Boski w Kościele jest święty i doskonały, a ludzki słaby i niedoskonały. Ochrzczeni tworzą w Kościele mistyczną nierozdzielną jedność z Chrystusem – Głową Kościoła oraz między sobą.

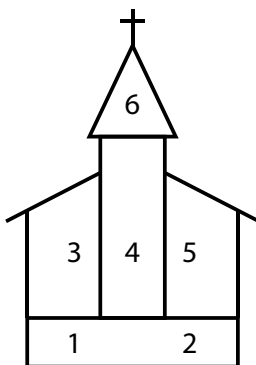
Rozwinięcie tematu:

Metoda – biblijna. Nauczyciel rozdaje uczniom Pismo Święte i prosi, żeby odszukali pierwszy fragment (zapisuje na tablicy). Po chwili cichego czytania wyznacza jednego ucznia, który na głos odczytuje wskazany fragment. Następnie prosi kolejnego ucznia o wyjaśnienie tego fragmentu. Należy to powtórzyć sześć razy. Nauczyciel po przeczytaniu każdego z fragmentów rysuje na tablicy kościół.

Fragmenty Pisma Świętego:

1. Mk 1, 14–20	4. Mt 28, 18–20
2. J 20, 19–23	5. Mk 3, 13–19
3. Dz 2, 1–12	6. 1 Kor 12, 12–27

Na tablicy powinien powstać rysunek:

Podsumowanie: Państwa nie tworzy sam prezydent, ale wszyscy obywatele. Armia to nie tylko generał, ale wszyscy żołnierze. Szkoła to nie sam dyrektor, ale wszyscy uczniowie i pracownicy. Podobnie zbudowany jest Kościół, a jego Głową jest Jezus Chrystus.

Metoda – gazetka informacyjna. Nauczyciel dzieli klasę na cztery grupy; każdej wręcza kartkę A3 z informacjami:

- Grupa 1. – Kościół jest jeden;
- Grupa 2. – Kościół jest święty;
- Grupa 3. – Kościół powszechny;
- Grupa 4. – Kościół apostołski.

Zadaniem uczniów jest zapisanie na tej kartce informacji wyjaśniających dane stwierdzenie. Mogą korzystać z podręcznika i z Pisma Świętego (Kościół jest jeden – Rz 12, 5; J 17, 20–22; 1 Kor 12, 12–13. Kościół jest święty – 1 P 2, 9; Ap 7, 9–10; Kol 1, 18. Kościół powszechny – Mt 28, 16–20; Mk 16, 14–16; J 20, 21–23; Kol 3, 11. Kościół apostołski – Mt 4, 18–22; Mt 16, 17–19; Ef 2, 19–20). Po zakończonej pracy przedstawiciel grupy zawiesza na tablicy kartkę z informacjami i wyjaśnia poszczególne określenia Kościoła.

Zakończenie:

Treść z ramki „Zapamiętaj”.

Notatka:

Kościół to wspólnota ludzi i Boga. Element Boski w Kościele jest święty i doskonały, a ludzki słaby i niedoskonały. W Kościele ochrzczeni tworzą mistyczną nierozdzielną jedność z Chrystusem – Głową Kościoła oraz pomiędzy sobą. Na niedzielnej Mszy Świętej wyznajemy wiarę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół.

Korelacja z edukacją szkolną:

Język polski – analiza tekstu.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Metoda – list. Nauczyciel prosi uczniów, żeby przeczytali w podręczniku tekst z ramki „Listy i opinie” – wypowiedź nastoletniego chłopaka. Następnie dzieli klasę na grupy i prosi, żeby każda grupa napisała list do chłopca z ramienia redakcji katolickiej.

Metoda – dyskusja. Nauczyciel prosi uczniów, żeby przeczytali w podręczniku tekst z ramki „Przeczytaj” – wypowiedź ks. Edwarda Stańka. Następnie zadaje pytania z podręcznika umieszczone pod tekstem. Zachęca uczniów do udziału w dyskusji.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA NA LEKCJI

KOŚCIÓŁ
NAUCZA

Dlaczego Kościół nazywany jest świątynią Ducha Świętego?

Ponieważ Duch Święty mieszka w Ciele, którym jest Kościół: cały w jego Głowie i cały w poszczególnych członkach, i buduje Kościół w miłości przez słowo Boże, sakramenty, cnoty i charyzmaty.

Czym jest nasz duch, to znaczy nasza dusza, dla członków ciała, tym jest Duch Święty dla członków Chrystusa, dla Ciała Chrystusa, którym jest Kościół (św. Augustyn).

KKKK 159

POEZJA

Kościele w którym wypadło mi po raz pierwszy w życiu

pić ustami mszę
chować się do konfesjonału
któremu stale odrastają uszy
w którym Matka Najświętsza miała złotą koronę
i bose nogi
w którym obraz świętej Tereski służył latem za plażę
dla much
drewniały święty Antoni oblazł z habitu
ciemny i czysty

Kościele w którym zieleniała miedź
Zasłaniało sumienie listkiem brzozowym
Kolor nieba wyleniał jak szelest
smutny jakby jaskółki umiały tylko chodzić

Kościele z posadzką od pacierzy wytartą i krzywą
gdzie skrzypiały obcasy
pluskało korytko wody święconej

szczekał zegar jak emerytowany ludożerca
z amboną tak prostą że nie sposób było zakryć
na niej żadnym kazaniem swej własnej twarzy

Kościele przed którym klękał las
krzyżodzioby otwierały szyszki
łaskotał zajęczy szczaw

cieszyło babie lato jak grzech za lekki
fikały żaby a każda żaba ma zawsze czkawkę
jesienią czerniały coraz mocniej szpaki
zimą sikory sypiały na mrozie
parafianki rozbierały się ze śniegu
gdzie zamykałem Jezusa w tabernakulum
zawsze z częstką czyjegoś płaczu
gdzie modliłem się żeby nigdy nie być ważnym

Jan Twardowski, *O Kościele*, w: *Miłość miłości szuka 1939–1998*